

2019 | 01

'de Meerkoet'

Natuurvereniging Wierhaven

NATUURVERENIGING WIERHAVEN

DOEL

De vereniging stelt zich ten doel:

- Planten en dieren in ons werkgebied te bestuderen
- Een bijdrage te leveren onze leefomgeving op duurzame wijze te beheren
- Op actieve wijze te participeren in onze leefomgeving
- Op actieve wijze de communicatie over de gevonden gegevens verzorgen naar de belanghebbenden in het werkgebied

MIDDELEN

- Werkgroepen die door monitoren van de omgeving kennis verzamelen en deze kennis gebruiken om de eigen omgeving te dienen
- Kadervorming door middel van cursussen
- Voorlichting via een goede PR en marktstrategie; excursies en lezingen zijn daarvan een onderdeel
- Fondsen stimuleren om voor specifieke activiteiten financiën te hebben

WERKGEBIED

Het werkgebied van Natuurvereniging Wierhaven bestaat uit de voormalige gemeenten Wieringermeer en Wieringen en de stad Medemblik, met de grenzen Markerwaardweg/Droge Wijmersweg.

CONTRIBUTIE

Type lidmaatschap	Bedrag per jaar
Jeugdlid (t/m 18 jaar)	€10,00
Lid (vanaf 18 jaar)	€15,00
Donateur (geen tijdschrift)	€5,00
Huisgenoten	€7,00

Leden ontvangen 2x per jaar het verenigingsblad de 'Meerkoet'.

De contributie dient voor 1 maart van het kalenderjaar te worden overgemaakt op NL43 RABO 0138.1719.98 t.n.v. WIERHAVEN. Na 1 maart worden er €1,15 aan administratiekosten gerekend. Automatisch incasso is mogelijk, neem hiervoor contact op met penningmeester@wierhaven.nl

Omslag: Zwervende Heidelibel (Foto: Bob Woets)

INHOUDSOPGAVE

VOORWOORD VAN DE VOORZITTER.....	4
VAN DE REDACTIE	5
VERENIGINGSNIEUWS	6
VOGELS FOTOGRAFEREN IN DE JAREN DERTIG.....	8
IN MEMORIAM PIET STELTMAN (1941-2019).....	9
DAGTOCHT ZUIDLAARDERMEER	10
GRAUW IS LANG NIET ALTIJD LELIJK	13
EEN VERSLAG VAN DE BIG DAY 2019.....	15
SIBERISCHE BOOMPIEPER.....	21
AGENDA	23

VOORWOORD VAN DE VOORZITTER

Door: Bob Woets

We beginnen deze keer met een felicitatie, want op 1 augustus is onze secretaris Annemieke Vredegoor bevallen van een prachtige zoon met de naam Arend! Vader van Arend is ook een bekende, namelijk oud bestuurslid Klaas van den Berg. Gefeliciteerd beide!

Dan over tot de orde van de dag. De afgelopen maanden is er weer veel gebeurd. We organiseerden diverse activiteiten waar enkele tientallen deelnemers op af kwamen, succesvol dus! Daarnaast organiseerden we mooie halfuurtjesavonden voor onze leden met onder andere een bezoek van Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier en een prachtige lezing over IJsland. Net voor de zomer mochten we weer een check van de Rabobank in ontvangst nemen voor de Rabo Clubkas Campagne en tijdens een extra ingelaste ledenvergadering werden de nieuwe statuten en huishoudelijk reglement goedgekeurd! Onder verenigingsnieuws op pagina 6 vinden jullie meer informatie over een aantal van bovenstaande punten.

In het restant van dit jaar staan er nog een aantal mooie activiteiten op het programma. Jullie kunnen het programma altijd vinden op onze website en de mensen die ons volgen op Facebook of Instagram zien daar ook met enige regelmaat berichten over activiteiten voorbij komen. Tevens zullen we komende maanden vooruit gaan kijken naar 2020, een jaar waarin er weer een hoop op stapel staat. Zo zal onder andere de functie van secretaris beschikbaar komen binnen het bestuur. We zullen dus hard op zoek moeten naar vers bloed voor het bestuur van onze gezonde vereniging!

Veel leesplezier en tot snel.

VAN DE REDACTIE

Door: Bob Woets

Voor de scherpe lezers onder jullie zullen er mogelijk drie zaken opvallen. Allereerst het late tijdstip van deze eerste Meerkoet van 2019 (september in plaats van eind juni). Ten tweede de dikte van dit exemplaar, met 24 pagina's niet de dikste van de afgelopen jaren. Als derde en laatste het feit dat de samenstelling van de redactie nog ongewijzigd is.

Het goede nieuws is dat zich na de oproep in de vorige Meerkoet twee gegadigden hebben gemeld voor redactiewerkzaamheden. De opvolging daarvan moet nog plaatsvinden, maar het streven is voor het einde van het jaar een nieuwe redactiesamenstelling te hebben. De aanlevering van het kopij is een andere uitdaging, maar gelukkig geen structureel probleem. We gaan er vanuit dat voor het eind van het jaar weer de nodige leuke en interessante artikelen worden aangeleverd.

In de laatste ledenvergadering is besloten om de Meerkoet ook digitaal beschikbaar te stellen voor de leden die daar interesse in hebben. Daarnaast wordt de digitale Meerkoet voor leden van buiten ons werkgebied de standaard en kunnen zij tegen een toeslag (wegens toenemende portokosten) deze alsnog per post ontvangen.

Ondanks dat zich reeds twee geïnteresseerden hebben gemeld voor redactiewerk is versterking altijd welkom. Geïnteresseerden kunnen zich daarom nog steeds melden! Ook kunnen we extra handjes gebruiken voor het plaatsen van berichten op onze website, Facebook en Instagram. Ook hiervoor geldt dat geïnteresseerden zich kunnen melden bij het bestuur of de reactie.

Kopij voor de volgende Meerkoet kan per e-mail worden aangeleverd bij redactie@wierhaven.nl. Aanleveren kan tot 1 december, dus wacht niet, kruip achter het toetsenbord en deel je leuke verhalen of kennis!

VERENIGINGSNIEUWS

Door: Het bestuur

Statuten en Huishoudelijk Reglement

Tijdens een extra ingelaste ledenvergadering op dinsdag 18 juni jongstleden, zijn door de aanwezige leden de nieuwe statuten en het nieuwe huishoudelijk reglement aangenomen. In de vernieuwde statuten zijn een aantal kleine wijzigingen doorgevoerd waarmee we toekomstbestendiger zijn en meer kunnen regelen via ons huishoudelijk reglement. Voor het aanpassen van het huishoudelijk reglement is geen notaris nodig, dus dat scheelt ons in de toekomst in de portemonnee. Tevens zijn de statuten geschikt gemaakt voor het aanvragen van een ANBI-status, een langgekoesterde wens van diverse leden waar we nu verdere invulling aan hopen te geven. Het Huishoudelijk Reglement is per heden inzichtelijk op onze website www.wierhaven.nl.

Digitale Meerkoet

Per 1 januari 2020 is het voor al onze leden mogelijk de Meerkoet digitaal te ontvangen in plaats van de papieren versie. Steeds meer leden maken kenbaar een digitale versie per e-mail te willen ontvangen. Tevens is op de ledenvergadering van 18 juni besloten voor leden van buiten ons werkgebied een toeslag bovenop het lidmaatschapsbedrag te berekenen voor het per post ontvangen van de Meerkoet. Uiteraard geldt voor leden die de Meerkoet digitaal wensen te ontvangen deze toeslag niet. Een volledig overzicht van de nieuwe lidmaatschapskosten is hieronder opgenomen.

Type lidmaatschap	Nu	Per 1 januari 2020	Toeslag bij papieren Meerkoet met postadres buiten werkgebied
Lid	€ 15	€ 15	+ € 5
Jeugdlid (t/m 18 jaar)	€ 7	€ 7	+ € 5
Huisgenoot (2 ^e lid op zelfde adres)	€ 7	€ 7	n.v.t.
Donateur	€ 5	€ 5	n.v.t.

Rabo Sponsoractie

Op donderdagavond 13 juni was de grote finale van de Rabo Clubkas Campagne in de RSG Wieringerlant in Wieringerwerf. Enkele honderden aanwezigen, waaronder het voltallige driekoppige bestuur van Natuurvereniging Wierhaven, verzamelden om 19.00 uur in de aula. Na wat muzikale begeleiding werd door de Rabobank de balans opgemaakt. Er hadden beduidend meer verenigingen deelgenomen en er waren ook meer stemmen uitgedeeld.

De Rabo Clubkas Campagne is sinds 2018 in het leven geroepen als vervanger voor de Rabo Sponsor Fietstocht waarmee verenigingen geld kunnen ophalen door

Foto: Annemieke Vredegoor

deel te nemen. Bij het nieuwe concept dient iedere vereniging een doel in waar ze het geld aan willen besteden en vervolgens mogen de leden van de Rabobank stemmen op de ingebrachte ideeën. Vorig jaar wisten we iets meer dan 20 stemmen te bemachtigen en werd dat standaard aangevuld met 100€ per vereniging. Dat startbedrag was er nu niet dus we waren extra nieuwsgierig naar de uitslag!

Rond 20u ontving iedereen een gouden envelop en was het grote moment daar. We ontvangen meer dan het dubbele aantal stemmen van vorig jaar wat de vereniging een bedrag van ruim 280,- heeft opgeleverd. Ons beoogde doel is het plaatsen van een ooievaarspaal in ons werkgebied. Een mooie score dus!

Via deze weg willen we al onze stemmers bedanken! Wij gingen tevreden huiswaarts.

Nieuwe laptop

Sinds deze zomer beschikt onze vereniging over een nieuwe laptop. Na meer dan tien jaar was onze oude laptop duidelijk aan vervanging toe en heeft Agriport ons een helpende hand geboden. Al enkele jaren zijn de contacten tussen Agriport en Natuurvereniging Wierhaven goed. Periodiek komen we bij elkaar om ontwikkelingen in dit gebied te bespreken en waar mogelijk denken wij mee over natuurwaarden. Via deze weg willen we Agriport nogmaals bedanken voor onze nieuwe laptop!

VOGELS FOTOGRAFEREN IN DE JAREN DERTIG

Door: Peter C. Meijer

Frans P.J. Kooijmans was een Haagse Vogelaar. Wie kent hem nog binnen Natuurvereniging Wierhaven? Als je in het bezit bent van het boek 'In de ban van vogels' dat prof. Dr. K.H.Voous in 1995 publiceerde dan vind je Frans terug. Trouwens in 1995 was Frans zelf nog aanwezig bij de uitreiking van het eerste exemplaar van dit boek in Kasteel Groeneveld in Baarn. Als voorzitter van de Club van Nederlandse Vogelkundigen mocht ik dit exemplaar destijds in ontvangst nemen.

Frans werd geboren in 1907 en op negentigjarige leeftijd overleed hij in 1997. Vogels waren zijn hele leven lang zijn passie en vooral het fotograferen van vogels. Bij het lezen van het boek dat Gerard Ouweneel schreef over Frans kreeg ik grote bewondering voor de vogelaars van toen.

Stel je voor dat je een fototoestel hebt, nee niet zo'n klein toestelletje als nu, maar een toeter van hier tot ginter en je moet je schuilhut meenemen op de fiets, dan weet ik niet hoe velen van ons er in het veld zouden zijn.

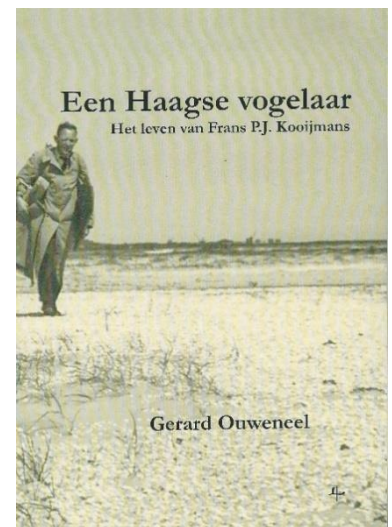
Dan heb ik het nog niet over een tocht naar Groenland. Dat ging in 1933 op de fiets naar Denemarken en vandaar op de boot. Slapen in een tent, die natuurlijk mee moest op de fiets, gingen twee vogelaars vanuit Den Haag op weg. Later moesten zij ook weer terug. Dagenlang fietsen, maar wel onderweg veel zingende ortolanen en grauwe gorzen en zwaaiende Duitsers met vlaggen. Hitler was toen al aan de macht.

In Nederland konden zij over de Afsluitdijk en vervolgens via Wieringen en dan naar het Zwanenwater waar zij Jan P. Strijbos opzochten. Bij het Amstelmeer gekomen, staat er in het dagboek:

26 september 1933

'Op de terugweg van Groenland via Denemarken en Duitsland fietsen (!) Pelk en Kooijmans over de Afsluitdijk en komen bij het Amstelmeer een slikplaat tegen met veel wilde eenden, smienten, talingen, slobben, groene en zwarte ruiters, witgatjes, bonte strandlopers, bontbekplevieren en rietgorzen. Aan de noordzijde van de dijk lopen honderden meeuwen, scholeksters, strandlopers enz. Het weer is intussen omgeslagen, de wind veel zuidelijker en af en toe motregent het. In Hippolytushoef kopen wij een kaart van Noord-Holland. We gaan via Wieringen, Oude Sluis, Schagerbrug naar het Zwanenwater, waar we tegen de avond arriveren. In het donker horen wij veel overvliegende witgatjes'.

Waarnemingen uit een tijd waar wij ons bijna geen voorstelling kunnen maken. Om het niet verloren te laten gaan dus dit artikel.

IN MEMORIAM PIET STELTMAN (1941-2019)

Door: Peter C. Meijer

Op 8 februari 2019 overleed hij in Lochem. De aanleiding voor mij om hem te gedenken is gelegen in het feit dat Piet op 23 mei 1987 in het Dijkgatbos het natuurpad opende dat door, toen nog IVN Wierhaven, in goede samenwerking met Staatsbosbeheer werd opgezet.

De Wieringermeerbode kopte: 'Honderden belangstellenden bij opening natuurpad in Dijkgatbos'.

Destijds was Piet hoofd van de afdeling Interne en Externe Betrekkingen bij Staatsbosbeheer. Hij was ook bekend als presentator van het programma 'Ja Natuurlijk'. Dit NCRV-programma deed hij samen met Anton van Hooff.

Tijdens de opening van het natuurpad was er ook een expositie in het Kamphuis van Staatsbosbeheer. Samen met de IVN-afdeling Wierhaven richtte Staatsbosbeheer de expositie in.

KNNV Wierhaven, de Jongerenwerkgroep, de vogelwerkgroep en Stichting Landschapsbeheer zorgden er voor dat er een goed overzicht werd getoond van de activiteiten die Federatie Wierhaven organiseerde. Grote aandacht was er voor de jeugd. Geluiden van vogels, braakballen pluizen. De jeugd is van groot belang voor het welzijn van allen in de beleving van de natuur.

In Hollands Kroon is een beeldvormende vergadering gehouden op 19 maart, waarbij het er vooral om gaat dat de burgers, wij dus, met elkaar ideeën aandragen om de biodiversiteit die er nu is te houden of hopelijk zelfs te verstevigen.

Als u suggesties heeft, stuur ze in naar het bestuur.

Archiefphoto: Piet Steltman en Peter C. Meijer openen het Natuurpad door het laatste informatiebord in te graven.

DAGTOCHT ZUIDLAARDERMEER

Door: Bob Woets

Na een zeer succesvolle editie in 2018 stond op 1 juni de dagtocht naar het Zuidlaardermeer opnieuw op het programma. Om 07.45 stapte de laatste van de 8 deelnemers aan deze excursie in de auto nabij de Zuiderhaven in Den Oever. Als vogelaar is het lastig om vogels niet te horen, dus tijdens de stop van nog geen 5 minuten bij de Zuiderhaven hoorden we al een bosrietzanger zingen vanuit de mooie rietstrook langs het open water.

Na een rit van ruim anderhalf uur kwamen we aan op de parkeerplaats van de Gasterse Duinen in Drenthe. Onderweg hadden we Eelke Schoppers opgepikt bij Zuidlaren. Eelke kent Drenthe en Groningen op zijn duimpje en vond het leuk om mee te gaan. Hij is tevens vaste deelnemer van onze traditionele najaarsweekenden naar de Waddeneilanden.

In de Drentse AA (Foto: Laurens van der Vaart)

Op de site van het Drents Landschap is te lezen: *De Gasterse Duinen bestaan uit een golvend heidelandschap. Forse stuifduinen en schilderachtige vennen bepalen grotendeels het aanzicht van het terrein. Ooit maakten de vennen in het gebied deel uit van de loop van de beek de Drentsche Aa. Daarom liggen de vennen in elkaars verlengde. In lang vervlogen tijden is de loop gedeeltelijk dicht gestoven waardoor er twee grote vennen overbleven. De vennen staan nu bekend als het Voorste en Achterste veen. Het terrein is niet alleen prachtige natuur, er zijn ook oude bewoningssporen. Plaatselijk zijn Middeleeuwse karrensporen als diepe geulen herkenbaar. In het terrein bevindt zich het Hunebed D10. Ook een ongeveer 3000 jaar oude grafheuvel maakt deel uit van het terrein (bron: drentslandschap.nl).*

Een wandeling in Drenthe is voor vogelaars uit het westen van het land doorgaans een feestje. Ondanks dat de kop van Noord-Holland hemelsbreed nog geen 120 kilometer van dit prachtige gebied ligt komen er tal van broedvogels voor die we in de bossen en duinen van Noord-Holland Noord niet hoeven te verwachten. Denk hierbij aan soorten als de mezen glanskop, matkop en kuifmees, maar ook soorten als raaf, bonte vliegenvanger, goudvink, boomklever, geelgors en grauwe klauwier. Zelfs voor een zingende boompieper moet je flink op zoek in onze omgeving.

Ons doel was de grauwe klauwier, welke zich hier jaarlijks als broedvogel vestigt. Vorig jaar wisten we met moeite in een regenachtig landschap een mannetje te zien. Dit jaar bleek het ondanks het mooie weer nog moeilijker. We liepen er zo'n anderhalf uur rond maar van de grauwe klauwier geen spoor vandaag! De zang van de geelgors maakt veel goed en soorten als roodborsttapuit en boompieper zijn hier erg algemeen. De eerste had

zelfs al een koppel met jongen bij zich. Uit de boomtoppen klonken mooie soorten als koekoek en het 'dudeljo-dudeljo' van de wiewaal. We hadden niet alleen maar aandacht voor vogels en gedurende de ochtend zagen we ook steeds meer vlinders. Leuke soort is het groentje, welke in ons werkgebied ontbreekt. Eén van de aanwezigen werd zeer enthousiast van de ringelrups waar ze al jaren naar op zoek was en op de terugweg naar de auto zagen we een grauwe vliegenvanger enigszins paniekerig reageren toen een

Weidebeekjuffer (Foto: Johan van der Vegt)

eekhoorn in 'zijn' boom krom. Kortom, een heerlijke wandeling!

Na de Gasterse Duinen was het tijd om richting het Zuidlaardermeer te gaan. Elke wist ons echter nog te entusiasmeren voor een stop langs de Drentse Aa waar de beekrombout voorkomt. De beekrombout is een zeldzame soort libel welke deze eeuw met een opmars in Nederland bezig is. Dit is grotendeels te danken aan verbetering van de waterkwaliteit, mogelijk in combinatie met beekherstelmaatregelen (bron: vlinderstichting.nl). Naast de

beekrombout zagen we hier ook een smaragdlibel, weidebeekjuffer, vuurjuffer en enkele ooievaars vlogen over. Iets wat ook vloog was de net nieuwe, uit Engeland afkomstige, hoed van één van de deelnemers. Een windvlaag deed de hoed van het hoofd blazen en belandde prompt in de beek en zakte snel naar de bodem. Een scherpe deelnemer wist er een foto van te maken! Gelukkig kon er achteraf om gelachen worden.

De hoed in de beek (Foto: Laurens van der Vaart)

Rond het middaguur reden we de polders rondom het Zuidlaardermeer binnen. Al vrij snel zagen we een zeearend! Wat een geluk! We maakten een stop in de Oostpolder en vanaf hier maakten we een mooie wandeling over de dijk aan de rand van deze polder welke deels onderwater is gezet. Eigenlijk direct nadat we uit de auto waren zagen én hoorden we al een witwangstern overvliegen. Deze soort broedt al enkele jaren met enkele tientallen paren rondom het Zuidlaardermeer, de enige plek in Nederland. Het geeft aan hoe bijzonder dit gebied is!

We maakten een wandeling van zo'n twee uur. Het weer was prachtig en het rammelde van de leuke soorten. Vrijwel continu passeerden witwangsterns, vaak erg luidruchtig, op zoek naar kikkers of ander voedsel. We zagen ook enkele vogels op potentiële nestplekken zitten. De witwangstern maakt zijn nest op drijvende planten en stelt zodoende hoge eisen aan de nestlocatie.

Georde futen zitten hier alsof het wilde eenden zijn. We zagen er tientallen en de meeste koppeltjes zwommen op enkele tientallen meters afstand met jongen rond alsof het de normaalste zaak van de wereld is. Ongeveer iedere 50 meter zong een bosrietzanger en geregeld vloog er een bruine kiekendief voorbij. Ook aan insecten geen gebrek want in de hoge vegetatie op de dijk zaten honderden lantaarntjes en we zagen een variabele waterjuffer, vroege glazenmaker en een lieveling (nachtvlinder).

Erg leuk waren de twee grote karekieten welke hun harde karakteristieke zang uit het oude riet lieten horen. Deze soort gaat in Nederland hard achteruit. Ze geven de voorkeur aan stevig, overjarig riet aan de rand van open water. Na enig zoekwerk vonden we ook een steltkluut op enige afstand en één van de deelnemers had een scherp oog toen hij twee zwarte ibissen tussen de gele lissen zag staan. Zuid-Europese taferelen in het hoge noorden! Tussen de vele slobenden vonden we enkele zomertalingen en uit het moeras hoorden we een waterral en op de terugweg zelfs een roerdomp!

Na deze mooie wandeling hadden we nog twee stops in het vooruitzicht. De eerste was de uitkijktoren aan de rand van het Zuidlaardermeer. Na een korte wandeling hier naartoe bleek de kijktoren wegens onderhoud gesloten. We moesten het meer vanaf de grond overzien. Net als vorig jaar zagen we hier een zeearend die een vis uit het meer wist te halen! Ook zagen we een havik overvliegen en enkele aanwezigen probeerden zich te verdiepen in het verschil tussen de zang van de rietzanger en de kleine karekiet. De laatste stop was bij het gemaal van de Westerbroekstermadepolder. We kwamen hier medevogelaars tegen van Vogelwerkgroep Alkmaar en telden in totaal drie steltkluten. Er zwommen nog enkele achtergebleven smienten rond en er passeerden opnieuw enkele witwangsterns.

Rond vier uur hielden we het voor gezien zodat we rond etenstijd weer in het Noord-Hollandse zouden zijn. Net als vorig jaar was het weer een zeer geslaagde dag in een waanzinnig gebied welke ik iedereen kan aanbevelen eens te bezoeken.

Rest mij Eelke te bedanken voor zijn tips en hulp en uiteraard alle deelnemers voor hun enthousiasme!

Witwangstern met kikker bij het Zuidlaardermeer (Foto: Johan van der Vegt)

GRAUW IS LANG NIET ALTIJD LELIJK

Door: Peter C. Meijer

Je zou het wel denken als je hoort dat er ergens een grauwsluiertje over ligt. Misschien is de term hier toch ook van toepassing, omdat de vogel waar ik het over wil hebben op de Rode Lijst staat.

De grauwe gors is in ons werkgebied een soort die vanaf 2002 in diverse maanden werd gezien. Dankzij de soortenlijst onder waarnemingen van Wierhaven kan eenieder de meldingen van begin 2000 zien en dat zijn er best nogal wat. Van 2002 t/m 2005 werd de soort jaarlijks waargenomen, waaronder in de maanden februari, maart, april en december.

In 2007 en 2008 twee waarnemingen en vervolgens in 2017 weer een diverse waarnemingen, 2018 één waarneming en dan barst het in 2019 los vanaf 1 januari met liefst drie exemplaren bij de Oude Zeug.

In hun onderzoeksrapport 'Van de stakkers van de akkers naar de helden van de velden' geven Olivier Dochy en Maarten Hens in 2005 uitgebreid aan wat men kan doen om bijvoorbeeld de achteruitgang van de grauwe gors te stoppen. Maarja als er rond de eeuwwisseling nog maar 75 broedparen in Nederland zijn, is dit dan nog mogelijk?

In 2017 werd er een exemplaar gezien bij de Molenweg op een van de wintervoederakkers die er de laatste jaren in de Wieringermeer zijn gekomen. Het probleem in ons land en ook elders, is dat de biodiversiteit hard achteruitgaat. Als er onvoldoende insecten zijn dan komt de bestuiving in gevaar en daar zijn wij voor veel voedsel van afhankelijk. Daarom zijn er initiatieven genomen om de biodiversiteit weer wat te doen toenemen. De grauwe gors heeft in de broedtijd insecten nodig en daarna veel zaden.

Actualiteit

Voor mij was de ontdekking op 1 januari 2019 helaas iets te laat op de middag om er nog heen te gaan. Het zou voor mij een nieuwe soort zijn voor Noord-Holland en voor ons werkgebied. In dat geval sta ik altijd op scherp.

Trouwens dat niet alleen, maar ook omdat ik lijsten bijhoud van vogels die ik in een maand en gedurende het hele jaar heb gezien. Toen de grauwe gorzen op 3 januari weer werden gezien, besloot ik om naar de Zeugweg te gaan en aan het eind daarvan bij de Noorderdijkweg mijn geluk te beproeven. Fred Visscher die altijd bezig is waarnemingen te doen en foto's te maken, was al aanwezig en terwijl ik uitstapte wees hij mij al op drie vogels die achter mij langs vlogen naar een boom aan de rechterkant van de Noorderdijkweg.

Nu geloofde ik Fred wel, maar drie langs vliegende vogels ter grootte van een veldleeuwerik moest ik toch even zelf determineren. Met behulp van de telescoop kon ik ze in beeld krijgen en de tekening op de rug en een snavel die op een zaadeter wijst, overtuigden mij dat de eerste nieuwe soort voor ons deel van Noord-Holland 'in de knip' zit.

Natuurlijk is het leuk om het nieuwe vogeljaar te beginnen en als 18^e soort deze vogel te kunnen noteren. Het begon op 1 januari met overvliegende toendrarietganzen. Vervolgens een ekster, een kauw en een winterkoning.

Op 3 januari had ik 27 soorten. Vorig jaar wilde ik per se honderd soorten in januari halen. Die ambitie heb ik dit jaar (nog) niet. Dan is het bijzonder dat er nu al enkele leuke soorten op mijn lijstje staat. Naast de grauwe gors, een humes bladkoning, een notenkraker (bij Wageningen) en een ooievaar (bij Medemblik)!

Eerste

Mijn eerste grauwe gors zag ik op 4 juli 1970 bij Budel. In die tijd maakten wij tochten naar allerlei delen van ons land. Soms speciaal voor bepaalde soorten. Die keer wilden wij de Cetti's zanger horen en zien en dan door naar Budel. Daar zat mijn eerste grauwe gors. Altijd als ik daarna naar het zuiden reed, zorgde ik ervoor dat op mijn wenslijstje de grauwe gors stond, evenals de ortolaan. Twee soorten van Limburg. Heel veel jaren was dit geen enkele probleem totdat de twee soorten sterk achteruit gingen in broedaantallen. Begin van deze eeuw bleek het al niet meer mogelijk een grauwe gors op mijn jaarlijst te krijgen. De ortolaan was al veel eerder uitgestorven als broedvogel van Nederland.

Grauwe Gors (Foto: Johan van der Vegt)

Europa

In de laatste broedvogelatlas lezen wij dat de grauwe gors in vrijwel geheel West-Europa afneemt. Zo af en toe wordt er nog ergens een zingend mannetje gemeld. Bovenin een struik gooit de vogel zijn nek achterover en laat vervolgens een triller horen. De vogels die hier in het voor- en najaar gezien worden, zullen wel trekkers zijn uit noordwest Europa.

Literatuur

Byers C., Ollson U., & Curson J. (1995) Buntings and Sparrows. GMB Uitgeverij Nederland.
 Dochy O. & Hens M. (2003) Van de stakkers van de akkers naar de helden van de velden. Beschermingsmaatregelen voor akkervogels. Rapport van het Instituut voor Natuurbehoud. Brussel.
 Kwak. R., van Beusekom R., Foppen R., Louwe Kooijmans J, & de Pater K.
 Vogelbescherming Nederland (2018) Beschermde Vogels in Nederland.
 LWVT/SOVON (2002) Vogeltrek over Nederland 1976-1993. Schuyt & Co. Haarlem.
 Vogelatlas van Nederland (2018) uitg. Sovon Vogelonderzoek Nederland.

EEN VERSLAG VAN DE BIG DAY 2019

Door: Bob Woets

Vrijdag 10 mei om 6.10 gaat de wekker, een nieuwe werkdag staat op het punt van beginnen. Het is een dag uit duizenden, maar het is was wel de laatste goede nacht voor de Wierhaven Big Day 2019 die al enkele maanden in de agenda staat genoteerd. Na een lange werkdag mag ik om 19.45 nog opdraven in de sporthal van Nieuwe Niedorp voor de bekerfinale zaalvoetbal die we voor de 5^e keer in 6 jaar hebben bereikt. Nee niet de landelijke bekerfinale van de KNVB, maar vele niveaus lager in de Bekerklasse C van de Schager Zaalvoetbal Vereniging. Ik weet dat over iets meer dan vier uur ik bepakt en bezakt in Den Oever sta aan de start van 24 uur vogels kijken, maar ik heb nooit getwijfeld tussen mijn werk en de start van onze Big Day deze wedstrijd te spelen. We winnen na penalties, maar de derde helft laat ik deze keer aan mij voorbij gaan.

Om half 11 lig ik in bed en om half 12 gaat de wekker. Koffie in de thermosfles en mijn dan al gesmeerde brood snel in de tas, op naar Den Oever waar mijn compaan Leon Kelder ook al half slaperig op mij staat te wachten. Spullen inladen en vogelen maar! Doel? In de komende 24-uur zoveel mogelijk soorten zien of horen binnen de grenzen van het werkgebied van Natuurvereniging Wierhaven. In 2018 noteerden we 134 soorten, een nieuw record nadat we twee keer tot 133 kwamen. Vooraf weten we eigenlijk al dat het onhaalbaar is om dat aantal dit jaar te overtreffen. Niet zozeer omdat we denken dat dat niet kan, maar meer omdat de weersomstandigheden verre van ideaal zijn om dat record te kunnen verbeteren. Op zaterdag 11 mei was de wind noordelijk en het was fris, afentoe zelfs koud te noemen met maxima van zo'n 16 graden. Gelukkig geen neerslag.

De route gaat eigenlijk altijd op gevoel. Natuurlijk kennen we de goede plekken voor bepaalde soorten, maar we laten ons leiden door de omstandigheden van het moment. Om 0.03 uur noteren we de eerste soorten: grauwe gans en meerkoet nabij de Zuiderhaven van Den Oever. Zoals ik wel eens eerder schreef bij een Big Day verslag zijn het 's nachts overwegend waarnemingen van geluiden. Bij uitzondering betreft het een zichtwaarneming, maar dan is het vrijwel altijd een uil en precies die zullen we 's nachts moeten zien te scoren!

Natuurlijk is de volgende stop de Dijksgatsweide, maar wat een wind! We zien een reegeit in de koplampen maar vogels horen we er niet. Zelfs geen kievit! Dan maar naar de Dijkwielen waar een rietzanger vanuit het riet op volle toeren zingt. Helaas ook hier veel wind, dus misschien moeten we de wat luwere kant van het bos maar eens proberen. Dat levert de te verwachten nachtegaal op, waarvan we er diverse horen zingen. Eén exemplaar zingt pal onder het slaapkamerraam van één van de bewoners van de Hippolytushoeverweg. We komen tot de conclusie dat we enigszins medelijden hebben. Wat een kabaal!

Al snel komen we de eerste huiskat tegen. Exemplaren in een tuin noteren we niet, maar zodra ze in wegbermen buiten bebouwd terrein lopen noteren we ze. Dat doen we iedere Big Day omdat het ons verbaasd hoe extreem veel katten je 's nachts tegenkomt. We noteerden er deze nacht 11, hopelijk maken ze niet al te veel slachtoffers.

We draaien weer terug richting Wieringen, op zoek naar kerkuil. Dat lukt zowaar om 04:01 langs de Wieringerrandweg en nog geen kwartier later nummer twee in de Hippolytushoeverkoog. Tevergeefs maken we heel veel stops voor kwartel. Wel een

Snor (Foto: Fred Visscher)

enorme verrassing is de roepende zomertaling in de Voorboezem! De bosuil die we om 04:35 horen in het Robbenoordbos is zeker geen jaarlijkse soort, dus een goede voor de lijst.

Als we weer bij de Dijkgatsweide belanden (pas de derde keer deze nacht) merken we dat de wind niet is afgenomen. Het lijkt er op dat voornamelijk rondom het IJsselmeer de wind behoorlijk

krachtig is wat het waarnemen op basis van geluid niet makkelijk maakt. Om 04:40 besluiten we daarom om de auto aan de Sluitgatweg te parkeren en te voet richting de kijktoren te gaan. Een goed besluit wat achtereenvolgens noteren we zingende rietgors, roepende groenpootruiter, brullende waterral en een ratelende snor. Die laatste lijkt qua zang behoorlijk op de sprinkhaanzanger maar naast dat ze een ander biotoop prefereren zorgt enige oefening ook voor het kunnen onderscheiden van beide soorten. De ratel is net iets anders en die van een snor is vaak ook korter dan van een sprinkhaanzanger. Om 04:47 uur staat de teller daarmee op 33 soorten, terwijl het langzaam licht wordt.

Het bos begint te ontwaken en we krijgen steeds meer zicht. Vanuit de uitkijktoren noteren we lepelaar, kluut en kleine plevier en vanuit het bos begint de zwartkop te zingen, gevolgd door de roodborst, zanglijster en tuinfluiter nog voordat het 05:00 uur slaat.

We maken een mooie wandeling door het sluitgatbos en over het Wierholt. Het tikt nu lekker aan want fitis, grasmus, koolmees, winterkoning, pimpelmees en vink zingen volop. Helaas geen appelvinken maar op het wierholt wel roodborsttapuit en een jagende havik. Die laatste is zo makkelijk nog niet in deze tijd van het jaar! Als we om 06:15 bij de auto aankomen staat de teller op 62 soorten, dat schiet lekker op.

We rijden nog maar eens via de Noorderdijkweg langs de Dijkgatsweide, maar nu kunnen we voor het eerst ook iets zien. Naast te verwachten soorten als gele kwikstaart, zwarte kraai en boerenzwaluw horen we ook baardmannetjes. Ondanks dat ze al vele jaren in de dijkgatsweide broeden is het geen jaarlijkse big day soort, simpelweg omdat ze zeker bij winderig weer vaak niet gehoord worden. Zichtwaarnemingen in deze tijd van het jaar zijn niet heel vanzelfsprekend.

We rijden een rondje om het bos richting Den Oever. Onderweg soorten als spreeuw en turkse tortel. We horen ook nog een koekoek in de voorboezem. In de haven van Den

Oever ligt een vrouwtje topper op de kant en een oeverloper rent langs de waterlijn. Niet veel later zien we ook een zwarte roodstaart in de haven.

In andere jaren bezochten we in de vroege morgen vaak de bunkercomplexen op de Afsluitdijk om trekvogels te kijken. Per 1 april is het fietspad echter afgesloten en zodoende kunnen we deze plek niet meer bereiken. Gelukkig voor ons, of meer voor onze gemoedsrust, zijn de omstandigheden vandaag toch verre van ideaal voor trekvogels.

We zwerven wat over Wieringen en horen braamsluipers en zien bij Oosterland vier tapuiten op een net bewerkte akker. Ongelooflijk hoe snel ze die weten te vinden. We komen aan bij de eendenkooi van Wieringen, eigendom van Staatsbosbeheer en zodoende veel bezocht door Leon. Leon weet een nest van een ransuil, we zien een gaai en we horen een groene specht. Dat zijn nog eens scores! We verlaten de kooi met de wetenschap dat de teller op 99 staat.

Nabij Westerland worden we verrast door een vrouwtje gekraagde roodstaart, die hebben we toch echt niet jaarlijks! Op het Amstelmeer zien we vijf zwarte sterns foerageren en een dodaars. Voor die laatste soort moeten we vaak naar het zuiden van de Wieringermeer, des te verrassender dat we er hier één zien. We maken een rondje om het Amstelmeer en dat levert een tafeleend op. Ook deze soort zien we meestal alleen in het zuiden van de Wieringermeer. Hier dan ook eindelijk een bruine kiekendief.

Bruine Kiekendief (Foto: Johan van der Vegt)

Rond 10 uur lopen we over de parallelweg langs de N99 nabij de Verzakking in oostelijke richting. Op de oostpunt van de verzakking zit al sinds maart dit jaar een cetti's zanger, een soort die de afgelopen jaren aan een enorme opmars vanuit Zuid-Europa bezig is. Deze kleine bruine vogel heeft voorkeur voor rietvelden met bossages en laat zich vrijwel

nooit zien. Ze produceren echter het gehele jaar een harde roep en zang. Na nog geen twee minuten horen we hem al zingen. Deze cetti's zanger is de eerste zingende vogel die bekend is uit ons werkgebied. Als de winters niet te streng worden zou het zomaar een blijvertje kunnen worden.

Het water komt inmiddels steeds dichterbij de kust en daarmee raken de bekende hoogwatervluchtplaatsen steeds voller met vogels. Rond de middag voegen we zodoende vier soorten toe aan de lijst nabij de Quarantaine bij Westerland: drieteenstrandloper, krombekstrandloper, kanoet en steenloper.

We maken nog een stop bij het Normerven, maar daar niets nieuws. Op het Schor van Den Oever noteren we pas de eerste huiszwaluwen van vandaag en ondanks verwoedde pogingen lukt het ons niet om een kleine strandloper te zien. In de meeste jaren is dit de plek waar we er één of twee vinden tussen de bontbekplevieren. Wel vind Leon tussen enkele wilde eenden een mannetje smient op de Waddenzee. Mooie bonus! Tevens zwemt er een eider met pullen rond.

Nadat we alles hebben afgezocht gaan we weer richting het zuiden, op zoek naar enkele soorten in de Wieringermeer. Eerst stoppen we nog even bij de Voorhaven waar we pas de eerste torenvalk van de dag zien! Mooi zijn de twee zomerkleed geoorde futen in de Zuiderhaven, maar van de eerder deze week aanwezige krooneend geen spoor. We zetten koers richting het zuiden.

Onderweg richting Waterpark Oude Zeug toch nog maar even stoppen bij de Dijksgatsweide waar we al snel een bosruiter zien lopen, +1!. Bij de zuidelijke plas lopen enkele kleinere strandlopers waarvan we vermoeden dat het temmincks strandlopers zijn. Deze soort strandloper geeft in tegenstelling tot de andere soorten strandlopers voorkeur aan zoet water. Het blijkt er slechts één te zijn, want de andere vier betreffen kleine strandlopers! De soort die we een uur geleden niet konden vinden in Den Oever loopt nu gewoon in de Dijksgatsweide. Dat is nog eens geluk.

Na de Dijksgatsweide start 'project grote lijster'. Deze soort was vroeger zeer algemeen in de Wieringermeer. Wanneer je in februari/maart van Wieringerwerf naar het Dijksgatbos fietste kon je zonder al te veel moeite vijf zingende vogels noteren. De laatste jaren is het aantal enorm hard achteruit gegaan en ook in 2018 hadden we al moeite met het vinden van deze typische poldersoort.

Leuk is de eerste spotvogel bij Waterpark Oude Zeug. De vogel is waarschijnlijk net binnen want zingt nog wat voorzichtig. Er zingt ook een zwarte roodstaart, maar die zagen we al eerder in Den Oever. Aan de Zuiderkwelweg vinden we met wat moeite de eerste ringmussen en uiteindelijk lukt het na vele boerderijtuinen te hebben bekeken om de grote lijster te noteren aan de Noorderkwelweg. Twee jonge vogels worden gevoerd door een adulte vogel. Het is dan inmiddels half 6 en in de tussentijd zijn we ook nog bij het Vooroever in Medemblik geweest. Dat leverde helaas niet veel op, al is een steenloper in zomerkleed altijd prachtig en als 'zoutwatervogel' tevens niet heel voor de hand liggend op het zoete IJsselmeer.

Nadat we een schaal Lasagne bij Bob thuis in Wieringerwerf hebben weggewerkt maken we nog één keer een ronde voordat we de dag afsluiten in Den Oever. De beste plek om 's avonds dan nog een keer te bezoeken is de Dijkgatsweide. We hebben geluk want langs de IJsselmeerdijk heeft zich een groep van zo'n 30 gele kwikstaarten verzameld. We vinden er maar liefst twee engelse en twee noordse kwikstaarten tussen. Opnieuw brengt de Dijkgatsweide ons nieuwe soorten vandaag.

Ringmus (Foto: Johan van der Vegt)

Laatste targetsoort is appelvink, welke vermoedelijk al een nest vol jongen hebben en zich in deze tijd dus zelden laten horen. Dat maakt het zien van deze soort niet gemakkelijker. We gokken op de oude camping aan de noordoostzijde van het Robbenoordbos. Al snel horen we daar twee appelvinken en als bonus horen en zien we ook nog een grauwe vliegenvanger!

De laatste soort noteren we om 19:58 in de vorm van een krooneend die nu wel rondzwemt in de Zuiderhaven. Een mooie afsluiter van een evenal prachtige dag!

Op deze dag, waarin we dus ruim 20 uur achtereen naar vogels keken en luisterden wisten we in totaal 127 verschillende vogelsoorten te noteren. Daarbij tellen exoten zoals nijlgans en fazant niet officieel mee. Het zijn zeven soorten minder dan in ons recordjaar 2018 toen we ons record met één wisten aan te scherpen tot 134.

Dat verschil van zeven hadden we in de eventueel resterende 4 uur niet meer kunnen halen. De weersomstandigheden waren niet optimaal genoeg voor enige vorm van vogeltrek. Daarnaast zaten we al goed in de nachtactieve soorten en hebben we geen algemene soorten gemist. Waar we in andere jaren nog wel eens geen sperwer, havik, gaai, goudhaan of staartmees wisten te noteren lukte deze dit jaar allemaal wel! De meest opvallende misser is de zwartkopmeeuw, maar met deze op de Kreupel broedende meeuw moet je net wat geluk hebben dat er agrarische werkzaamheden plaatsvinden rondom Medemblik waar er één of enkele op af komen. Ook Dwergmeeuw wisten we niet te noteren. Deze soort scoren we jaarlijks op de telpost op de Afsluitdijk, maar daar zijn we dit jaar wegens omstandigheden dus niet geweest.

Rest mij Leon te bedanken voor zijn onuitputtelijke energie en drive en Maaïke voor het klaarmaken van de overheerlijke Lasagne. Wat mij betreft tot volgend jaar!

SIBERISCHE BOOMPIEPER

Door: Peter C. Meijer

In het boek *Zeldzame Vogels van Europa* hebben 13 vogelsoorten een naam die met 'Siberische' begint. Daar is de Siberische Boompieper er één van. Zij noemen het een 'zeldzame Aziatische dwaalgast in het najaar en bij uitzondering overwintenaar'.

De eerste keer dat deze soort in het werkgebied van Natuurvereniging Wierhaven werd gevonden was door Laurens van der Vaart op 31 oktober 2012 in het Robbenoordbos. Otto de Vries gaf de zekerheid dat het deze soort betrof, mede door de foto's die Arno ten Hoeve maakte. Dit past dus netjes in het beeld er geschetst wordt in het bovengenoemde boek.

Siberische Boompieper (Foto: Fred Visscher)

Op 18 januari 2019 meldde Fred Visscher per mobiel via de WhatsApp, zoals dat tegenwoordig gaat, dat hij aan de Wieringerrandweg deze soort had kunnen fotograferen. Net als in 2012 kwamen er vele vogelaars en fotografen op af.

Wij beginnen derhalve in 2019 op een goede manier met onze zeldzame vogelsoorten. Dat belooft wat voor het hele jaar.

Naamgeving

In het latijn heet de soort *Anthus hodgsoni*. *Anthus* wordt gevonden bij Aristoteles en Plinius en het zou duiden op een kleine vogel levend in het grasland. Hodgson is degene die de soort als eerste benoemde. Hij was de Engelse natuurkenner (1800-1894) die een tijd in Nepal heeft gewoond.

Volgens het boek *Zeldzame Vogels van Nederland* zijn de eerste meldingen van 20-27 oktober 1987 op Texel. Ik ben daar op 28 oktober geweest en meen de vogel ook gevonden te hebben. Ook een andere vogelaar was daar met mij en helaas besloot de Commissie Dwaalgasten Nederlandse Avifauna dat de waarneming niet bevestigd kon worden. Pas op 3 oktober 2002 kon ik de soort op mijn Nederlandse Lijst zetten. Dit keer in Wassenaar. Dankzij de waarneming van Laurens kon de Siberische Boompieper ook genoteerd worden voor ons werkgebied en Noord-Holland.

In het Engels heet de soort Olive-backed pipit. Dat is een zeer toepasselijke naam. Als je de vogel ziet valt inderdaad de olijfkleurige rug direct op. Het zachte weer kan er de oorzaak van zijn geweest dat de soort in 2019 hier weer gezien werd en wel in de winter.

Brian Houghton Hodgson

Hij was een van drie pioniers als het de vogels van India betraf. Eigenlijk was hij etholoog, gedragskundig, maar daarnaast had hij heel veel andere interesses. Hij werd geboren in Prestbury, Cheshire in een gezin met nog zes broers en zussen. Zijn vader was investeerder en deed het kennelijk niet goed en ging failliet. Het gezin trok van plaats tot plaats. Op 16-jarige leeftijd mocht Brian studeren en had hij een baan in India in het vooruitzicht. In India studeerde hij talen die daar gesproken werden en ook werd hij rechtskundige.

Dankzij een baan in een prachtig gebied ten noorden van Delhi verberde zijn gezondheid. Later kreeg hij een baan in de Calcutta en daar raakte hij geïnteresseerd in de natuur en hij vroeg of men hem vogels en dieren wilde brengen. Met behulp van allerlei mensen kreeg hij zo een collectie van meer dan 1200 soorten. Hij en zijn helpers tekenden al de soorten en een deel van zijn bevindingen deelde hij met Allen Hume (naar wie de Humes bladkoning is genoemd!).

In het Brits Museum bevinden zich 9500 vogelhuiden die Hodgson had verzameld. Bij deze verzameling zijn veel soorten die de naam van deze onderzoeker hebben gekregen. Onder andere de Siberische Boompieper. In Nepal komt deze soort veel voor.

Hij overleed op 23 mei 1894 en hij werd begraven in de schaduw van een taxusboom op de begraafplaats van Alderley op de grens van de Cotswold heuvels.

Literatuur

Berg, Arnoud B. & Bosman Cecilia A.W. (1999) Zeldzame Vogels van Nederland. Uitg. GMB Haarlem.

Drs. L. Coomans de Ruiter c.s. (1947): Beteekenis en etymologie van de wetenschappelijke namen der Nederlandse Vogels. Uit, Club van Nederlandsche Vogelkundigen.

Frédéric Jiguet en Aurélien Audevard | (2018) Zeldzame Vogels in Europa, KNNV Uitgeverij, Zeist.

Jobling James A. (1991): A dictionary of scientific birdnames. Oxford University Press, Oxford.

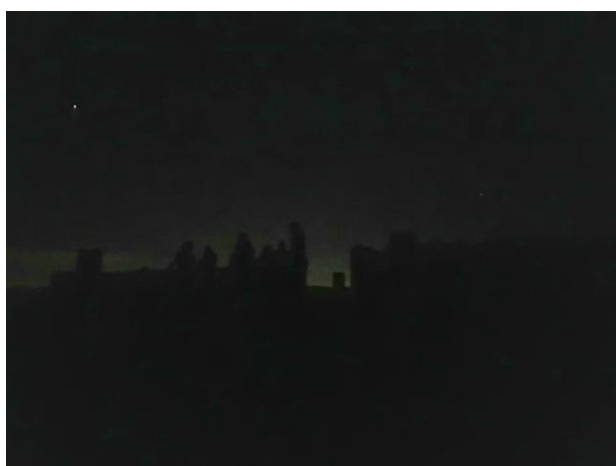
Mearns Barbara en Richard (1988): Biographies for Birdwatchers. Academic Press Londen.

AGENDA

Natuurvereniging Wierhaven heeft jaarlijks een zeer diverse agenda met een grote variatie aan activiteiten. Een aantal klassiekers komen jaarlijks terug, zoals de daglinderexcursie, de nachtegalenexcursie en de afgelopen jaren ook de nacht van de nacht. Daarnaast vullen we ons programma aan met tal van andere activiteiten.

Voor een volledig overzicht verwijzen we jullie graag door naar onze website, www.wierhaven.nl, of naar onze Facebook-pagina. Vragen? Schroom niet om contact met ons te zoeken!

Hieronder vinden jullie een impressie van onze excursies.

Nacht van de Nacht

Nacht van de Nachtlinder

Nachtegalenexcursie

Weidevogelexcursie

Tips?

Heeft u suggesties of tips voor ons activiteitenprogramma? Laat het ons dan weten via educatie@wierhaven.nl of bezoek één van onze werkgroepavonden of ledenvergaderingen! Wie weet staat uw excursie op maat dan volgend jaar wel in ons activiteitenprogramma!

ALGEMENE INFORMATIE

BESTUUR

Het bestuur van Natuurvereniging Wierhaven wordt gevormd door:

Functie	Naam
Voorzitter	Bob Woets
Secretaris	Annemieke Vredegoor
Penningmeester	Jeroen van Assema
Bestuurslid	<i>vacant</i>

Het bestuur kan aangevuld worden met nog één lid. Geïnteresseerden kunnen zich melden via bestuur@wierhaven.nl

CONTACT

Het postadres van Natuurvereniging Wierhaven is:

Natuurvereniging Wierhaven
Schepenlaan 6
1671 TA Medemblik
secretaris@wierhaven.nl
www.wierhaven.nl

VERENIGINGSBLAD 'De Meerkoet'

Het verenigingsblad 'De Meerkoet' verschijnt 2x per jaar. Daarnaast worden leden waarvan het e-mailadres bekend is voorzien van een digitale nieuwsbrief met de laatste natuurnieuwtjes uit de regio. De Meerkoet of de digitale nieuwsbrief niet ontvangen? Neem contact op met secretaris@wierhaven.nl

Werkgroep jeugd

Deze werkgroep richt zich op alle jeugdgerelateerde zaken zoals excursies, workshops, doe-dagen en overige jeugdgerelateerde zaken.

E-mail: jeugd@wierhaven.nl

Werkgroep educatie

De werkgroep educatie richt zich op de organisatie van alle excursies, cursussen, natuurdagen en overige aan educatie gelinkte bezigheden. Het jaarlijkse excursieprogramma wordt tevens door deze werkgroep opgezet.

E-mail: educatie@wierhaven.nl

Redactie / Website

De werkgroep redactie is verantwoordelijk voor de uitgifte van de Meerkoet en de digitale nieuwsbrief.

E-mail: redactie@wierhaven.nl